

Mindig történik valami - legyintett a kisiparos. - De ahogy a német mondja: Selten kommt etwas Besseres nach.

Örkény István (1912-1979)

Dráma-és regényíró, novellista.

Örkénynek már egyetemista korában novellái jelennek meg különböző folyóiratokban

Nagyobb utazásokat tesz Németországban, Franciaországban és Angliában. (Egyébként mindhárom nyelvet kitűnően beszél.) A négy és fél éves hadifogságban oroszul is megtanul.

A háborút tekinti élete legfontosabb élményének: „Az a puszta tény, hogy az (...) ég kékjéből hirtelen lecsaphat valami, ami robban és öl, (...) paradoxon.” Ezt a groteszk élményt csak groteszk művekben lehet megírni, vallja.

A háborús utáni években ezeket az élményeket dolgozza fel kisregényeiben. Drámái, például a *Tóték* és a *Macskajáték* groteszk, fanyar humorú művek. (A magyar színházak ezeket a darabokat ma is gyakran játsszák.)

Igazán ismertté az "Egyperces novellák" (1968) teszik. Örkény ezekkel az "egy perc alatt elolvasható" írásokkal találja meg igazi hangját. A mai olvasónak elege van a sok beszédből, mondja. Legjobb, ha az író csak a legszükségesebb információkat közli, az olvasó pedig asszociációk útján értelmezi a művet.

A "Nincs semmi újság" című írás is az "Egyperces novellák" című kötetben jelent meg.

Nincs semmi újság

- 1 **E**gyik délután a budapesti köztemető 27. parcellájának
14. sírhelyén nagy **robajjal** feldőlt a gránitobeliszk. Rögtön
utána kettényílt a sír, és **föltámadt** az ott nyugvó halott,
név szerint Hajduska Mihályné, született Nobel Stefánia.
5 (1827-1848) Az obeliszkre rá volt **vésve** a férje neve is; ő
azonban, nem tudni, miért, nem támadt föl.
A **borongós** időjárás miatt csak kevesen **tartózkodtak** a
temetőben, de akik meghallották a robajlást, odajöttek.
Addigra a fiatalasszony már leverte magáról a
10 **göröngyöket**, fésűt kért kölcsön, megfésülködött. Egy
nénike megkérdezte, hogy érzi magát. Köszöni, jól,
mondta Hajduskáné.
Nem szomjas-e, érdeklődött egy taxisofőr.
Most nem akar inni, válaszolta a volt halott.
15 Amilyen **pocsék** ez a pesti víz, jegyezte meg a sofőr, neki
se volna kedve inni.
Hogy mi baja a pesti víznek, kérdezte Hajduskáné.
Klórozzák.
Klórozni klórozzák, helyeselt Apostol Barannikov bolgár
20 virágkertész, aki a temetőkapuban virágokat árult. Ezért
ő esővízzel kénytelen **locsolni** a palántáit.
Valaki azt mondta, hogy ma már az egész világon
klórozzák a vizet.
Itt a beszélgetés **elakadt.**
25 Hát mi újság még, érdeklődött a fiatalasszony.
Nincs semmi különös, mondták neki.
Megint csönd lett. Ekkor **eleredt** az eső.
- Nem fog maga megázni? - kérdezte a föltámadottat
Deutsch Dezső horgászbót-készítő kisiparos.
30 **Nem számít**, mondta Hajduskáné. Ő direkt szereti az esőt.
Az attól függ, milyen az az eső, jegyezte meg a nénike.
Ő erről a langyos nyári esőről beszél, **közölte** Hajduskáné.
Hogy neki viszont semmilyen eső se kell, mondta Apostol
Barannikov, mert **elriasztja a látogatókat** a temetőből.
35 Hogy ezt ő nagyon meg tudja érteni, **helyeselt** a
horgászbót-készítő kisiparos.

zajjal, lármával
újra él, életre kelt

írva

esős / voltak

kis földdarabokat
öregasszony

rossz (arg.)

klórt tesznek bele

vizet adni a
növényeknek

megállt

újra esni kezdett

nem baj

mondta

nem jönnek a
látogatók / azt
mondta: igen

Most hosszabb szünet állt be a társalgásban.

- Hát meséljenek már valamit! - nézett rájuk a föltámadott.

40 - Mit meséljünk? - mondta az öreg nénike. - **Nincs nekünk annyi mesélnivalónk.**

nem tudunk mit mesélni

- Nem történt a szabadságharc* óta semmi?

- Mindig történik valami - legyintett a kisiparos. - De ahogy a német mondja: Selten kommt etwas Besseres nach.

45

- Ez van! - tette hozzá a taxisofőr, és **minthogy** csak **fuvart** szeretett volna **fogni**, csalódottan visszasétált az autójához.

mert / utas
itt: találni

Hallgattak. A föltámadott lenézett a **gödörbe**, mely fölött nem zárult össze a föld. Várt még egy kicsit, de látva, hogy **mindenki kifogyott a szóból**, elköszönt tőlük.

50

- A viszontlátásra - mondta és **leereszkedett** a gödörbe.

A horgászbot-készítő kisiparos, hogy **el ne csússzon**, **előzékenyen** a kezét nyújtotta neki.

lyukba

senki nem beszélt lement
el ne essen udvariasan

55

- Minden jól! - szólt le a fiatalasszonynak.

- Mi történt? - kérdezte tőlük a bejáratnál a taxisofőr. - Csak nem **mászott vissza** a sírba?

- De visszamászott - **csóválta a fejét** a nénike. - Pedig milyen jól eldiskuráltunk.

ment vissza /
a fejével jelezte,
hogy nem érti, mi történt

* Id. "Kulturális sarok"

Magyar szabadságharc (Ausztria ellen, 1848-49)